

R.H.
G e r e c h t s h o f
A r n h e m
B e l a s t i n g k a m e r

-O-

No. 183/59

Het Gerechtshof te Arnhem, Derde Enkelvoudige Belastingkamer;

Gezien het beroepschrift ingediend namens X, wonende te Z, ingekomen op 28 februari 1959 en gericht tegen de uitspraak van de inspecteur der belastingen te Y van 31 januari 1959 op het bezwaarschrift van belanghebbende tegen de hem opgelegde aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1956;

Gezien de overige stukken, waaronder het proces-verbaal van het verhandelde ter na te noemen terechtzitting, waarvan de inhoud als hier ingelast moet worden beschouwd;

Gehoord ter zitting van 29 september 1959 de gemachtigde van belanghebbende W te V, alsmede de inspecteur voornoemd;

Overwegende, dat belanghebbende voor het jaar 1956 bij gebreke van een door hem gedane aangifte ambtshalve is aangeslagen in de inkomstenbelasting naar een zuiver inkomen van f.12.500,-, welke, aldus vastgestelde aanslag bij de bestreden uitspraak is teruggebracht naar een aanslag berekend naar een zuiver inkomen van f.6.970,-;

Overwegende, dat belanghebbende van deze uitspraak tijdig in beroep is gekomen en vermindering van de aanslag - heeft verzocht tot en naar een belastbaar zuiver inkomen van f.6.317.

Overwegende, dat het enige geschil tussen partijen betreft de vraag of - gelijk belanghebbende heeft verzocht en de inspecteur geweigerd - de bedrijfswinst en mitsdien het belastbaar zuiver inkomen in het jaar 1956, al dan niet - verminderd moet worden met f.653,73 zogenaamde investeringsaftrek, als bedoeld in artikel 8a, lid 1, van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941;

Overwegende, dat op grond van de inhoudt der stukken en het verhandelde ter zitting voor dit geding tussen partijen als onbetwist de navolgende feiten zijn komen vast te staan:

dat belanghebbende met U, eveneens wonende te Z, voor gezamenlijke rekening ieder voor de helft, een loonbedrijf uitoefent, dat voor meerdere

landbouwers diverse werkzaamheden verricht zoals maaien, dorsen, ploegen en dergelijke; dat de van dit bedrijf gevoerde dagelijkse administratie omvat het uitschrijven van bonnen waarop de diensten en het ontvangen bedrag worden genoteerd; dat een duplicaat van deze bonnen wordt uitgereikt aan hen voor wie werkzaamheden zijn verricht; dat de door genoemde exploitanten ten gedane bedrijfsuitgaven blijken uit de deswege afgegeven voor voldaan getekende rekeningen en/of andere betalingsbescheiden; dat vervolgens belanghebbende en zijn compagnon op gezette tijden - soms wekelijks, soms maandelijks - bij elkaar komen om dan aan de hand van de zoëven genoemde bescheiden onderling vast te stellen wat elk toekomt, waarna in contanten wordt afgerekend; dat na afloop van het boekjaar gemachtigde van belanghebbende eveneens aan de hand van ontvangst- en betalingsbescheiden een kasboek samenstelt en vervolgens een winstberekening maakt van het jaarlijkse bedrijfsresultaat met een vermogenopstelling per het einde van het boekjaar;

Overwegende, dat belanghebbende van oordeel is, dat hierboven omschreven dagelijks gevoerde administratie met nadien samengestelde bescheiden, voldoet aan de wettelijke eis van een regelmatige boekhouding met geregelde jaarlijkse afsluitingen als bedoeld in artikel 8a van het reeds eerder gemelde Besluit;

Overwegende, dat de inspecteur deze stelling van belanghebbende heeft bestreden en onder meer heeft aangevoerd dat in casu van een kasboek, het centrale punt van een regelmatige boekhouding, geen sprake is;

dat, aldus de inspecteur en niet weersproken door belanghebbende, het zogenaamde kasboek over het jaar 1956 ten onrechte als zodanig wordt aangeduid, omdat er geen kasaldo is opgenomen, terwijl bij een boekenonderzoek is gebleken dat het kasboek over het jaar 1956 op 16 januari 1958 nog niet was samengesteld;

Overwegende dienaangaande:

dat, wil er van een regelmatige boekhouding in de zin artikel 8a, lid 1, van het Besluit op de Inkomstenbelasting sprake zijn, de belastingplichtige van zijn vermogenstoestand en van alles, wat zijn bedrijf betreft, aantekening moet houden op zodanige wijze, dat uit de gehouden aantekeningen ten allen tijde zijn rechten en verplichtingen kunnen worden berekend; dat daarbij in het bijzonder in die boekhouding de privé-onttrekkingen en de privé-stortingen moeten zijn opgenomen, opdat uit de boekhouding kan worden nagegaan welke saldi op een bepaald moment aanwezig moeten zijn;

dat uit de vaststaande feiten en omstandigheden blijkt, dat de door belanghebbende van zijn bedrijf gevoerde administratie niet voldoet aan de zoëven genoemde regels;

dat immers uit de gevoerde administratie eerst na afloop van het boekjaar gegevens worden samengesteld omtrent de rechten en verplichtingen van belastingplichtige met betrekking tot het door hem gevoerde bedrijf; dat bovendien van een kasboek, aangevende het in de loop van het boekjaar aanwezige kassaldo, geen sprake is;

dat belanghebbende ter zitting nog heeft doen aanvoeren, daartoe een beroep doende op het arrest van de Hoge Raad der Nederlanden van 10 december 1958 (rolnummer 13765) B.N.B. 1959 nummer 48, dat een afzonderlijke administratie van de bedrijfskas niet wordt bijgehouden, omdat hij en zijn compagnon al hun liquide middelen rekenen tot hun privévermogen en dat daarom alle ontvangsten en uitgaven van hun bedrijf als privé-onttrekkingen onderscheidenlijk als privé-stortingen moeten worden aangemerkt, doch ook deze stelling hem niet - kan baten; dat weliswaar het een ondernemer in bepaalde omstandigheden in redelijkheid kan vrijstaan alle liquide middelen, waarover hij beschikt, ongeacht herkomst en bestemming, als privévermogen te beschouwen, maar dat het alsdan een vereiste is dat die ondernemer met betrekking tot de onttrekkingen en stortingen nauwkeurig boekhoudt in een kasboek of anderszins en in een bijgehouden privérekening; dat van dit laatste in het onderhavige geval evenmin sprake is;

dat belanghebbende mitsdien niet behoort tot de belastingplichtigen bedoeld in voormeld artikel 8a en dus hem ingevolge dat artikel, aftrek terzake van gedane investeringen niet is toegestaan;

Bevestigt de uitspraak, waarvan beroep;

Aldus gewezen ter Raadkamer van 27 oktober 1959, door de Heer Boxem, Raadsheer, Lid der Derde Enkelvoudige belastingkamer, in tegenwoordigheid van Mr. Albricht, Substituut-Griffier.

Albricht

Boxem

Afschriften aangetekend per post verzonden op: 3 november 1959.